

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Ba-midbar

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 597 [1836 oder 1837]

ב רבדמב

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8951

ב מ ד כ ר כ

מועד יחנו: (ג) והחנים קדמה
מזרחה דגל מחנה יהודה
לצבאתם ונשיא לבני יהודה
נחשון בן עמינדב: (ד) וצבאו
ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף
ושש מאות: (ה) והחנים עליו
מטה יששכר ונשיא לבני
יששכר נתנאל בן צוער:
(ו) וצבאו ופקדיו ארבעה
וחמשים אלף וארבע מאות:
(ז) מטה זבולן ונשיא לבני זבולן

אליאב

ח ר ג ו ט א ש כ נ ו י ז

אום דאן שטיפטסצעלט הע-
רום לאנערן. (ג) געגען
מאָרנען אונד זאָננען= אויף-
גאָנג לאַנערן זיך, דיא צור
פֿאהנע דעם לאַנערס יהודה
געהאַרען, נאָך איהרען העע-
רען. דער שטאַטמפֿירשט דער
קינדער יהודה, נחשון זאהן
עמינדב. (ד) זיין העער, נעם-
ליך זיינע געמוסטערטען, וואָ-
רען אָן דער צאהל פֿיער אונד
זיעבענציג טויזענד ועלס הונ-
דערט. (ה) געבען איהם ליע-
גען, דיא צום שטאַטמע יששכר
געהאַרען. דער שטאַטמפֿירשט
דער קינדער יששכר, נתנאל
זאהן צוער. (ו) זיין העער,
נעמליך זיינע געמוסטערטען,
אָן דער צאהל פֿיער אונד

פֿינפֿציג טויזענד פֿיער הונדערט. (ז) זאָראָן דער שטאַם זבולן; דער שטאַטמפֿירשט דער קינ-
דער

ח ר ג ו ט א ש כ נ ו י ז

זמנא ישרון: (ג) ודישרן קידומא מדינחא
טיקם משרית יהודה לחיליהון ורבא לבני
יהודה נחשון בר עמינדב: (ד) וחיליה

והלויים חונים בסמוך לו: (ג) קדמה.
לפנים הקרויה קדם ואילו זו כוח מזרחית
והמערכ קרוי אמור:

ראשונה

ומניניהון שבועין וארבעא אלפין ושירת מאה: (ה) ודישרן סמיכין עלוהי
שבטא דיששכר ורבא לבני יששכר נתנאל בר צוער: (ו) וחיליה ומניניהו
חמשיין וארבעא אלפין וארבע מאה: (ז) שבטא דזבולן ורבא לבני זבולן

אליאב

ב א ו ר

בינו וביניכם נאלפים אמה (יהושע ג' ד'). (ג) קדמה מורחה, הוראת מלת קדם על הרוב
היא לז מזרח והנפל לתוספת באור, כן כתב הרד"ק נשרש קדם. וראש"ע פירש תחלת מזרח
כי לבא יהודה נוסע תחלה ואחריו מטה יששכר ואחריו מטה זבולן והיה יהודה תחלת שלשת
השנעים המזרחיים: לצבאחם, הכנוי שנ על החונים, ואמר לכנאחם מן הנפרד לבאות
לשון רבים כי כל שנט ושנט לבא גדול הוא: (ד) וצבאו, של הנשיא הנזכר: ופקדיהם,
כתב הראש"ע ופקדיהם או ופקדיו (האזור במטה יששכר וזבולן) אין הפרש ביניהם, ופירשו
המפרשים כי ופקדיהם שנ על החונים ופקדיו שנ על הדגל, עד כאן. וזוהר נתון כמו שאמר
המתרגם האשכנזי שמלת ופקדיהם שנה על הכנא, כי לבא שם כללי הוא ויתכן לומר עליו
בלשון רבים ובלשון יחיד כמו במלת עם לפעמים יאמר בלשון יחיד ופעמים בלשון רבים,
העם ההולכי' (ישעי' ע' א'): (ח) והחנים עליו, ת"א דסמיכין ליה (כ"ל סמיכין עלוהי) וכן מחרגס
בלשון

תרגום אשכנזי

דער זכילן אליאב וְאֵהוּן הַיְלֹוֹן .
(ח) זיין העער , נעהמליך זיין
נע געמוסטערט זין , און דער
צאהל זיעבען אונד פֿינעציג
טויזענד פֿיער הונדערט .
(ט) אללע געמוסטערטערעם
לאַגערס יהודה , און דער
צאהל הונדערט זעכס אונד
צענציג טויזענד פֿיער הונד
דערט , נאך איהרען העע-
רען ; ריעזע וואַללען ביים צוגע
דיא ערשטען זיין : (י) דיא פֿאה-
נע דעם לאַגערס ראובן לאַ-
גערט זיך געגען מיטטאג נאך
איהרן העערען דער שטאַמם-
פֿירשט דער קינדער ראובן ,
אליצור וְאֵהוּן שדיאור : (יא) זיין
העער , נעהמליך זיינע געמו-
סטערטען . און דער צאהל זעכס
אונד פֿיערציג טויזענד פֿינף
הונדערט . (יב) נעבען איהם
לאַגערן זיך דער שטאַם
שמעון ; דער שטאַמם פֿירשט

ב מ ד ב ר ב
אליאב בן-חלון : (ח) וצבאו
ופקדיו שבעה והמשים אלף
וארבע מאות : (ט) כל הפקדים
למחנה יהודה מאת אלף
ושמנים אלף וששת אלפים
וארבע מאות לצבאתם ראשנה
יסעו : (י) דגל

מחנה ראובן תימנה לצבאתם
ונשיא לבני ראובן אליצור
בן-שדיאור : (יא) וצבאו ופקדיו
ששה וארבעים אלף וחמש
מאות : (יב) והחונם עליו מטה
שמעון ונשיא לבני שמעון
שלמיאל בן-צורישדי : (יג) וצבאו

ופקדיהם
דער קינדער שמעון , שלמיאל וְאֵהוּן צורישדי : (יג) זיין העער , נעהמליך דיא געמוסטערטען ,

ר ש י

(ט) ראשונה יסעו . כשרואין הענן מסתלק
חוקעין כהנים בחולרות ונוסע מחנה
יהודה תחלה וכשהולכים הולכים בדרך
חנייתן הלויים והעגלות באמצע דגל יהודה
במזרח ושל ראובן בדרום ושל אפרים
בשערב ושל דן בכלפון :

תרגום אונקלוס
אליאב בר חלון : (ח) וחיליה ומניניה
חמשין ושבעא אלפין וארבע מאה :
(ט) כל מניניה למשרית יהודה מאה
וחמין ושיחא אלפין וארבע מאה לחיליהון
בקרמיתא גטלין : (י) טיקם משרית

ראובן דרומא לחיליהון ורבא לבני ראובן אליצור בר שדיאור :
(יא) וחיליה ומניניה ארבעין ושיחא אלפין וחמש מאה : (יב) ודשרן סמיכון
עלוהי שבטא דשמעון ורבא לבני שמעון שלמיאל בר צורישדי : (יג) וחיליה
ומניניהון

ב א ו ר

בלשון אשכנזי : (ט) ראשנה יסעו , ולא אמר כראשונה כי היא חואר הסעל ר"ל בנסיעה הראשונה
יסעו : (י) חימנה , מגזרת ימין והוא לך דרום : (יב) בן רעואל , הוא רעואל הזכר למעלה
ונתחלפו

כ מדבר כ

וּפְקַדְיֵיהֶם הַשְּׁעָה וְחַמְשֵׁים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת: (י) וּמִטָּה גַד וְנִשְׂיָא
לְבָנֵי גַד אֶלְיָסָף בֶּן־רְעוּאֵל:
(טו) וַצַּבָּאוֹ וּפְקַדְיֵיהֶם חֲמִשָּׁה
וְאַרְבַּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת
וְחַמְשֵׁים: (טז) כָּל־הַפְּקָדִים
לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד
וְחַמְשֵׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע־מֵאוֹת
וְחַמְשֵׁים לְצַבָּאתָם וּשְׁנַיִם
יָכֶעוּ: (יז) וְנָסַע אֹהֶל־
מֵעַד מַחֲנֵה הַלְוִיִּים בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵה

באשר

הרגום אשכנזי ח

אז דער צאהל ניין אונד פינפֿ-
ציג טויזענד דרייא הינדערט .
(י) אונד דער שטאם גר ;
דער שטאמס־פֿירשט דער קינ-
דער גר אליסף זאָהן רעואל ;
(טו) זיין העער, געהמליך דיא
געמוסטערטען דעס זעלבען אן
דער צאהל פינף אונד פֿיער-
ציג טויזענד זעכס הינדערט
אונד פינפֿציג. (טז) אללע
געמוסטערטען דעס לאגערס
ראובן און דער צאהל הינדערט
איין אונד פינפֿציג טויזענד
פֿיער הינדערט אונד פינפֿציג
נאך איהרען העערען זאָהל
לען ביים צוגע דיא צווייטען
זיין. (יז) היערויף ציעהט דאָן
שטיפֿטס צעלם, געהמלך דאָן
לאגער דער לויס, מיטטען און
רען

הרגום אונקלוס

וּמִנִּיחֵיהוֹן חֲמִשִּׁין וַחֲשַׁע אֶלְפִין וַחֲלַת מָאָה: (יז) וְנָסַע אֹהֶל שְׁנֵי דְגָלִים
הַלְלוּ: כֹּאֲשֶׁר יָחֹזֵק יִסְעוּ. כְּמוֹ שְׂפִירַשְׁתִּי
(י) וְשֵׁשׁ מֵאוֹת דָּגָה וְרַבָּא לְבָנֵי גַד אֶלְיָסָף בֶּר
רְעוּאֵל: (טו) וַחֲלִיָּה וּמִנִּיחֵיהוֹן אַרְבַּעִין
וְחַמְשָׁה אֶלְפִין וְשִׁירַת מָאָה וְחַמְשִׁין: (טז) כָּל מִנִּיחֵי לְמִשְׁרֵיחַ רְאוּבֵן
מָאָה וְחַמְשִׁין וְחָד אֶלְפִין וְאַרְבַּע מָאָה וְחַמְשִׁין לְחִילֵיהוֹן בְּחִנֵּיחֵי
בְּמִלִּין: (יז) וְנָטִיל מִשְׁבֵּן זְמָנָה מִשְׁרֵיחַ לְיוֹאֵי בְּגוֹ מִשְׁרֵיחֵי
כמא

באור

ונתחלפו האותיות הדומות במכתב, או שהיו לו אלה שני שמות: (טז) ושגים יסעו, הוא מואר
הנוסעים וכן ושלשים יסעו, וכל"א (לזויטען, דרוטטען): (יז) ונסע אהל מועד מחנה הלויס,
שיעורו אהל מועד שהוא מחנה הלויס: בחוך המחנות, לאחר שני הדגלים הללו, (יז) על
כרחו לומר שכוונת הרב ז"ל על הקהמים נושאי המקדש, כי הם נסעו לאחר מסע שני דגלים,
אחרי שני גרשון ומררי נושאי המשכן נסעו אחר נסיעת יהודה קודם נסיעת ראובן וכן הוא בפרשת
בהעלתך ויסע דגל מחנה יהודה וגו' והורף המשכן ונסעו בני גרשון ובני מררי, ואחר זה אחר ונסע
דגל מחנה ראובן ואז נסעו הקהמים קודם דגל אפרים. וכן פירש"י ז"ל בעלמו בפרשת בהעלתך עין
סס

המעמר

(יז) בחוך המחנות, בנו מִשְׁרֵיחֵי כן הוא ברוב ספרים עתיקים והוא לשון ימיד והמכס דש"ל
הגיה כפי ספרים אחרים מִשְׁרֵיחֵי וכן נסמך (כסוק ל"ג) ונפרשת בהעלתך מאסף לכל המחנות
(י"ב כ"ה) ע"ג נספרו היקר; ולדעתי בא התרגום בג' מקומות האלה כל"י ככוונת סוד המסורה
יען

תרגום אשכנזי

ב מ ד כ ר ב

דען לאנערן; זא וויא זיא ליע= גען, זא זאללען ויא ציעהען, יעדער אן ויינעם ארטע אונ- טער איהרען פאהנען. (יח) דיא פאהנע דעס, לאגערס אפרים נאך איהרען העערען לא- גערט זיך נענען אבענד; דער שטאמטפירשט דער קינדער אפרים, אלישמע זאהן עמיהוד. (יט) זיין העער, נעהמליך דיא געמוסטערטען דעסועלבען, אן דער צאהל פיער=

כאשר יחנו כן יסעו איש על ידו לדגליהם: ס (יח) דגל מחנה אפרים לצבאתם ימה ונשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד: (יט) וצבאו ופקדיהם

ארבעים

ארבעים

ר ש י

הקבועה לו: על ידו. על מקומו ואין לשון יד זו ממשמעו רוח של ליד קרוי על ידו הסמוכה לו לכל הושטת יד אינש"ן אי"ש כלע"ז:

ועליו

תרגום אונקלוס

כמא דשרן בן נטלין גבר על אחריה לטיקסיהון: (יח) טיקס משרית אפרים לחיליהון מערבא ורבא לבני אפרים אלישמע בר עמיהוד: (יט) וחיליה ומנניהון

ארבעין

ב א ו ר

סס. וראב"ע פירש בחוך המחנות הנזכרות דהיינו בין מחנה יהודה למחנה ראובן, והכוונה א"כ על בני גרשון ובני מררי נושאי המשכן, וכן פירש הרמב"ן ועיין מה שכתבתי בס' בהעלתך בענין הזה: כאשר יחנו כן יסעו, שב אל המחנות ששם ישראל לא אל מחנה הלויים שהרי חניית בני גרשון במערב היה וחניית מררי בלסון כמו שכתבתי (להלן ג'), ועל כל זה סיו בני גרשון ובני מררי יחדיו בנוסיעתם אחר דגל יהודה, הרי שלא היה סדר נסיעת הלויים כסדר חנייתם, (ראב"ע). והנה כל זה לשטת האומר בקורה היו מהלכין, והיה אם כן סדר הליכתן על הדרך הזה, מחנה יהודה, בני גרשון ומררי, מחנה ראובן, בני קהת, מחנה אפרים, מחנה דן, שכן כתוב בפרשת בהעלתך, ואם כן מטה לוי מקלחן בין יהודה לראובן, ומקלחן בין ראובן לאפרים, אבל למאן דאמר כתיבה היו מהלכין שעור הכתוב בפשוטו, ונסע אהל מועד מחנה הלויים בחוך המחנות, כלומר כאשר יסעו ממקום למקום שאר המחנות יהיו תמיד סביב למחנה הלויים, יהודה מפנים ואפרים מאחור, ראובן מימין ודן משאלל כאשר יחנו כן יסעו, השעור שגם בדרך הליכתן ישמרו הסדר הזה, ותמיד יסע מחנה הלויים באמצע המחנות, וכן איתא בירושלמי מ"ד כתיבה מפיך לה מן כאשר יחנו כן יסעו, שכן משמעות פשטות הכתוב, ובפרשת בהעלתך מדבר מן הסדר הזמנים שהם זמרים בעקירתם ממקום חנייה, שאלו יתחילו לעקור ממקומם ולהתנועע, יהודה הראשון בזמן ואחריו גרשון ומררי, ואחר כך ראובן ואחר כך קהת וכו', שם מתורגם בלשון אשכנז (אויפברעכען) וכאן מתורגם (ליהען): על ידו, על מקומו

ה מ ע מ ר

יען על כלם נמסר חסר וי"ו ודו"ק (ד"ה). על ידו, פי' רש"י על מקומו וכו' על ידו הסמוכה לו לכל הושטית ידו אינש"ן אי"ש כלע"ז. ע"כ. ובכאור בסנ"הש כתוב: והוא ענג (כ"ל חנג) סתן עזי, ומתורגם בל"א וזוהין ער רייכען קטן: אמנם אין התרגום מכון להבלע"ז, הלא כן לועז רש"י ליד אבי (שמאל א' י"ט ג'), ופי' סמך לאבי וענינו בל"א: מן זיינער זייטע. וכן לועז ראו חלקת יואב אל ידי (ש"כ י"ד ל') אינש"ן אי"ש"ט, ופי' סמוך לראוטי, וזהו חנג

במדבר ב

אַרְבָּעִים אֵלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת: (כ)
וְעָלוּ מִטָּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא
לְבָנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלִיא בֶן־פְּדָהצֹר:
(כא) וְצַבָּאוּ וּפְקַדֵיהֶם שְׁנַיִם
וּשְׁלֹשִׁים אֵלֶף וּמֵאוֹת: (כב)
וּמִטָּה בְנֵימִן וְנָשִׂיא לְבָנֵי בְנֵימִן אֲבִידֹן
בֶן־גְּדֵעֹנִי: (כג) וְצַבָּאוּ וּפְקַדֵיהֶם
חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֵלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת: (כד) כָּל־הַפְּקָדִים לְמַחֲנֵה
אֲפֵרַיִם מֵאֵת אֵלֶף וּשְׁמֹנֶת־
אֲלָפִים וּמֵאָה לְצַבָּאתָם וּשְׁלֹשִׁים
יָסֻעוּ: (כה) דָּגַל מַחֲנֵה

ד

תרגום אשכנזי ט

פִּיעֶרְצִיג טוֹיזְעֶנְד פִּינְף הוֹג־
דֶּערט. (כ) נֶעֱבֶען אִיהֶם דֶּער
שְׂטָאָם מְנַשֶּׁה; דֶּער שְׂטָאָמֶם
פִּירֶשֶׁט דֶּער קִינְדֶּער מְנַשֶּׁה
גְּמִלִיאַל זָאָהֶן פְּדָהצֹר.
(כא) זִיין הֶעֶר, נֶעֱהַמְלִיךְ
דִּיא גֶעמוֹסטֶערטֶען דֶּעס־עוֹלֶם
בֶּען, און דֶּער צָאָהַל צוֹוִיאַ
אונד דֶּרִיִּיסִיג טוֹיזְעֶנְד צוֹוִיאַ
הונדֶּערט. (כב) אונד דֶּער
שְׂטָאָם בְּנִימִין; דֶּער שְׂטָאָמֶם
פִּירֶשֶׁט דֶּער קִינְדֶּער בְּנִימִין
אֲבִידֹן זָאָהֶן גְּדֵעֹנִי. (כג) זִיין
הֶעֶר, נֶעֱהַמְלִיךְ דִּיא גֶעמוֹ
סטֶערטֶען דֶּעס־עוֹלֶם־בֶּען, און דֶּער
צָאָהַל פִּינְף אונד דֶּרִיִּיסִיג טוֹי־
זֶענְד פִּיעֶר הִינְדֶּערט. (כד) אַלֶּלֶע
גֶעמוֹסטֶערטֶען דֶּעם לֶאָגֶערס
אֲפֵרַיִם, הונדֶּערט אונד אַלֶּט
טוֹיזְעֶנְד אִיין הונדֶּערט, נאָך
דִּיא פֶּאָהֶנֶע דֶּעם לֶאָגֶערס

אִיהֶרֶען הֶעֶרֶען; דִּיעוֹע זִינְד בִּיִּים צוֹגֶע דִּיא דֶּרִיִּטֶען. (כה)

ד

תרגום אונקלוס

אַרְבָּעִין אֲלָפִין וְחָמֵשׁ מֵאָה: (כ) וְדַסְמִיכִין (כ) וְעָלוּ. כַּמְנוּמוּ וְדַסְמִיכִין עֲלוּהוּ:
עֲלוּהוּ שְׂבָטָא דְּמְנַשֶּׁה וְרַבָּא לְבָנֵי מְנַשֶּׁה
בְּמִלְיָאֵל בֶּר פְּדָהצֹר: (כא) וְחִילִיָּהּ וּמְנַיְנִיָּהוּן תְּלָתִין וְחָרִין אֲלָפִין וּמֵאוֹת:
(כב) וְשְׂבָטָא דְּבְנֵימִן וְרַבָּא לְבָנֵי בְנֵימִן אֲבִידֹן בֶּר גְּדֵעֹנִי: (כג) וְחִילִיָּהּ
וּמְנַיְנִיָּהוּן תְּלָתִין וְחָמֵשׁ אֲלָפִין וְאַרְבַּע מֵאָה: (כד) כָּל מְנַיְנִיא לְמִשְׁרֵית אֲפֵרַיִם
מֵאָה וְחֲמֵנִי אֲלָפִין וּמֵאָה לְחִילִיָּהוּן בְּחִלְתִּיתָא גְּמִלִין: (כה) טִיבְקַם מִשְׁרֵית

ד

באור

מקומו, ואין לשון יד זו ממזעור רוח של לכו קרוי על ידו הסמוכה לו לכל הושתת ידו, אינשו"ן
איש"א כלב"ז. (רש"י), והוא (ענגסא"ן עז"י, ובלשון אשכנז ווקהין ער רייכען קאן):
וצבאו

המעמר

זכב ועזי ותרגומו כל"א חן וייכער בעקוועאליקייט, כי המקום שאלס יכול לעשות בו כנסת, הוא
רשותו, וענינו: בייחז איינעק חייגענטהווע, וכן כוונת רש"י כאן: רוח הסמוכה לו, וזהו המקום
המיועד לו (חויף זיינעק פֿאָסטען) וכן ת"א על אחריה, ושיעור רחבת המקום להושיט ידו
לכל לכו ורחל לו. (ד"ה)

דן צפנה לצבאתם ונשיא לבני
 דן אחיעזר בן עמישדי: (כו) וצבאו
 ופקדיהם שנים וששים אלף
 ושבע מאות: (כז) והחגים ערו
 מטה אשר ונשיא לבני אשר
 פגעיאל בן עכרון: (כח) וצבאו
 ופקדיהם אחד וארבעים אלף
 וחמש מאות: (כט) ומטה נפתלי
 ונשיא לבני נפתלי אחירע בן
 עינן: (ל) וצבאו ופקדיהם שלשה
 וחמשים אלף וארבע מאות:
 (לא) כל הפקדים למחנה דן מאת

דן לאגערט זיך געגען מיט
 טערנאכט נאך איהרען העע-
 רען; דער שטאמפֿירשט דער
 קינדער דן אחיעזר זאָהן
 עמישדי. (כו) זיין העער, נעט-
 ליד דיא געמוסטערטען דעם
 זעלבען. און דער צאהל צווייא
 אינד זעכציג טויזענד זיעבען
 הונדערט. (כז) נעבען איהם
 לאגערן זיך דער שטאם אשר;
 דער שטאמפֿירשט דער קינ-
 דער אשר, פגעיאַל זאָהן עכרון;
 (כח) זיין העער, נעהמליך דיא
 געמיסטערטען דעס זעלבען און
 דער צאהל איין אינד פֿיער-
 ציג טויזענד פֿינף הונדערט.
 (כט) אונד דער שטאם נפתלי;
 דער שטאמפֿירשט דער קינ-
 דער נפתלי, אחירע זאָהן
 עינן; (ל) זיין העער, נעהמ-

ליד דיא געמוסטערטען דעס זעלבען, און דער צאהל דרויא אונד פֿינפֿציג טויזענד
 פֿיער הונדערט. (לא) אללע געמוסטערטען דעם לאגערס דן און דער צאהל הונדערט
 זיע.

תרגום אונקלוס

דן ציפונא לחיליהון ורבא לבני דן אחיעזר בר עמישדי: (כו) וחיליה ומניניהון
 שיתין וחרין אלפין ושבע מאה: (כז) ודשרן סמיכין עלוהי שקבא דאשר ורבא
 לבני אשר פגעיאַל בר עכרון: (כח) וחיליה ומניניהון ארבעין וחד אלפין
 וחמש מאה: (כט) ושקבא דגפחלי ורבא לבני נפתלי אחירע בר עינן: (ל) וחיליה
 ומניניהון חמשים ותלתא אלפין וארבע מאה: (לא) כל מניניא למשרית דן מאה
 וחמשים

ב א ו ר

(ל) וצבאו ופקדיהם וגו' כל הפקדים וגו', הם דברי השם אל משה נמשך אל וידבר ה' אל
 משה ואל אהרן (שנתחלת זאת הכרעה, ונאורו כל פקודי המחנות שהיו במספר תר"ג אלף
 תק"ג יחזו איש על דגלו) כי לא מנאום עתה פעם אחרת. (רמב"ן), וכתב עוד והזכיר גל
 זה להודיע שמימי המנון (שהיה בלחוד למדע) עד שנתקנו המחנות וחזו כן לדגליהם וכן נסעו
 (שהיה בעשרים יום למדע) לא נפקד מהם איש, וזה מעשה גם שלא ימות אחד מכל העם
 הגדול הזה תוך זמן עשרים יום, עכ"ל. וכן כתב הראב"ע:

ב מ ד כ ר ב

אַלְפֵי וְשִׁבְעָה וְחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחַרְנָה יִסְעוּ
לְדַגְלֵיהֶם :

פ

(לג) אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־פְּקוּדֵי הַמִּחַנֹּת
רְצִבְאֹתָם שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֶלֶף
וְשִׁלְשֵׁת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ מֵאוֹת
וְחֲמִשִּׁים: (לד) וְהַלְוִיִּם לֹא־תִפְקְדוּ
בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: (לה) וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה כִּן־חָנּוּ לְדַגְלֵיהֶם וְכִן
נָסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל־בֵּית
אֲבֹתָיו:

רביעי

פ

ואלח

י ת ר ג ו מ א ש כ נ ז י

זיעכען אונד פֿינפֿציג טויזענד
זעכס הונדערט, דיעזע זינד
ביים צוגע אונטער איהרען
פֿאהנען דיא לעצטען. (לג) דיע
זעס זינד דיא מוסטערונגען
דער קינדער ישראל'ס נאך
איהרען פֿאמיליען; אללע גע-
מוסטערטען דער לאגער נאך
איהרען העערען צוזאמען אן
דער צאהל, זעכס הונדערט
אינד דרייא טויזענד פֿינף הונ-
דערט אונד פֿינפֿציג. (לג) דיא
לויס זינד ניכט מיט געמו-
סטערט וואָרדען אונטער דען
קינדערן ישראל'ס, זאָ וויא
דער עוויגע משה בעפֿאהלען
האָטטע. (לד) דיא קינדער
ישראל'ס טהאָטען אללעס,
וויא דער עוויגע משה בעפֿאָה-
לען האָטטע, זאָ לאַגערטען
זיא זיך אונטער איהרען פֿאָה-
נען, אונד זאָ צאָגען זיא אויס,
יעדער נאך זיינעם געשלעכטע
אונד ביא זינער פֿאָמיליע.
פֿאַל

ת ר ג ו מ א ש כ נ ז י

וְחֲמִשִּׁין וְשִׁבְעָא אֲלָפִין וְשִׁיחַ מֵאָה בְּבַחְרֵיחָא בְּטָלִין לְטַקְסִיהוֹן: (לג) אֲלִין
מִנְיַנִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָהוֹן כָּל מִנְיַנִי מִשְׁרֵיחָא לְחִילִיהוֹן שִׁיחַ מֵאָה
וְחֲלָחָא אֲלָפִין וְחֲמִשׁ מֵאָה וְחֲמִשִּׁין: (לד) וְלוֹאֵי לֹא אַחְמַנְיָאוּ בְּגוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כְּמָא דִּי פִקִּיד יֵי־יחַ מֹשֶׁה: (לה) וְעַבְדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל דִּי פִקִּיד יֵי־יחַ מֹשֶׁה
כִּן שָׂרוּ לְטַקְסִיהוֹן וְכִן בְּטָלִין גְּבַר לְזַרְעֵיהוֹי עַל בֵּית אֲבֹתָהוֹי:

ואלין

ה ז מ ע מ ר

(לד) למשפחתו, מאן דגריס בת"א לזרעיהוון שמתנש, דלא כתיב למשפחתו; ומאן
דגריס לזרעיהוון מתנש דלא כתיב למשפחתו; ואלסן ע"פ המסורה יתכן להכדיק לזרעיתיה
בעבור מסרון הווי כמו למעלה, שכן יונתן מרגס ויקרב את שבת בנימן למשפחתו (ש"א י'
כ"ח) לזרעיתיה, אגנס בפרשת בהעלתך (י"א י') נכח למשפחתו מרגס לזרעיתיהוון
ממנו שהעתיק קבו בלשון רבים ושם לא השגיח על המסורה כלל. וז"ל ים לקיים כאן גרסת
לזרעיהווי הכנונה לפי קדוק הלשון. (ד"ה)